

ת"ד 5018/02/13 - מדינת ישראל נגד קסי קרה אולילבר

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו
ת"ד 5018-02-13 מדינת ישראל נ' קרה אולילבר 20 פברואר 2014

בפני כב' השופטת דלית ורד
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

קסי קרה אולילבר

הנאשם

גזר דין

הנאשם הורשע, על פי הודאתו, בעבירות הבאות:

1. נהיגה בשכרות ותחת השפעת משקאות משכרים, עבירה על סעיף 62(3) בקשר עם סעיף 39(א) לפקודת התעבורה, סעיף 38(1) לפקודת התעבורה ותקנה 26(2) לתקנות התעבורה.
2. נהיגה בקלות ראש, עבירה על סעיף 62(2) בקשר עם סעיף 38(2) לפקודת התעבורה.
3. נהיגה ללא רישיון נהיגה תקף, עבירה על סעיף 10(א) בקשר עם סעיף 38(1) לפקודת התעבורה.
4. נהיגה ללא ביטוח תקף, עבירה על סעיף 2(א) לפקודת ביטוח רכב מנועי.

האירוע היה בתאריך 9.2.13 בשעה 19:00, עת הנאשם נהג ברכב בדרך נמיר בתל אביב, מצפון לדרום, בצורה מסוכנת תוך ביצוע סטיות בין הנתיבים, והתקרר לצומת עם רחוב קק"ל, בעת שהרמזורים בו פעלו כתקנם.

הנאשם נהג כאמור כשהוא שיכור ונתון תחת השפעת משקאות משכרים, ריח אלכוהול חזק נדף מפיו, והתנהגותו הייתה רדומה. על פי בדיקת נשיפה נמצא אצל הנאשם ריכוז של 695 מ"ג אלכוהול בליטר אוויר נשוף. כמו כן, הנאשם נהג כאמור ללא רישיון נהיגה וללא ביטוח.

אותה שעה נהג גיא להט (להלן - **הנהג המעורב**). ברכבו בדרך נמיר מדרום לצפון, בכיוון הנגדי לכיוון נסיעת הנאשם, וכנס לצומת שעה שבכיוון נסיעתו דלק אור ירוק ברמזור.

הנאשם נהג בקלות ראש, לא נתן תשומת לב לדרך, נכנס לתוך הצומת בפנייה שמאלה שעה שבכיוון נסיעתו דלק אור אדום ברמזור, ושני כלי הרכב התנגשו.

כתוצאה מהתאונה נחבל נוסע שהיה ברכבו של הנאשם, וניזוקו כלי הרכב המעורבים.

טיעוני הצדדים לעונש:

ב"כ התביעה ציינה כי נהיגתו של הנאשם נעשתה בצורה מסוכנת, תוך סטיות בין נתיבי הנסיעה, בשעת תנועה עמוסה, וכניסה לצומת באור אדום. כל זאת כשבגופו מצויה רמת אלכוהול העולה על פי 2 מהמותר בחוק, ובעת שהיה בלתי מורשה לנהיגה.

מדובר בשתי עבירות, שכרות ונהיגה בלתי מורשית, שכל אחת מהן טומנת בחובה סיכון רב.

הסיכון הטמון בנהיגת הנאשם התממש ונגרמה תאונת דרכים, שאך יד המזל היא שלא נסתיימה בפגיעות חמורות בגוף.

התביעה עתרה להטיל על הנאשם עונש של מאסר מאחורי סורג וברית, מאסר מותנה, פסילה בפועל מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה ארוכה שתימנה בשנים, פסילה על תנאי, וקנס כספי, ככל שלא ישלח הנאשם מאסר.

התביעה הפנתה לפסק דין 6551-10-13, שם הוטל מאסר למשך חצי שנה, בגין גרימת תאונת דרכים בשכרות על ידי מי שאינו מחזיק ברישיון נהיגה תקף, כאשר ריכוז האלכוהול שנמדד עמד על 325 מיקרוגרם בליטר אויר נשוף.

ההגנה מצידה הצביעה על שיתוף הפעולה מצד הנאשם, הודאתו והבעת החרטה מצדו.

ב"כ הנאשם ביקש להתחשב בתוצאותיה הקלות של התאונה, בציינו כי הנפגע היחיד בתאונה הוא חברו של הנאשם שנחבל קלות, והנהג המעורב כלל לא נפגע.

עוד ציינה ההגנה כי הנאשם מחזיק ברישיון נהיגה מארץ מוצאו, חוף השנהב, ואין לו עבר פלילי או תעבורתי. הוא תושב זר קשה יום, המפרנס את משפחתו בדוחק. אב ל- 4 ילדים, שאחד מהם חולה, סובל מפיגור התפתחותי, ונזקק לסיוע מיוחד.

לדברי ההגנה, הנאשם אינו שתיין, והשתכרותו באירוע דנן הייתה לרגל איחוד משפחתי עם אחותו, אותה לא ראה במשך שנים, ולכן אינו נזקק לשיקום.

הנאשם עצמו תיאר את נסיבותיו האישיות וציין כי הוא אדם שומר חוק.

בנסיבות אלה, עתרה ההגנה להימנע משליחת הנאשם למאסר, והפנתה לפסקי דין בהם כך נעשה.

מתחם הענישה

הערך החברתי שנפגע ומידת הפגיעה בו:

עבירה של נהיגה בשכרות, מגלמת בחובה סיכון רב לחיי אדם ולשלום הציבור. הנוהג ברכב כשהוא שיכור, נוהג שלא בהיותו במלוא חושי, וכישורי נהיגתו עלולים להיפגע קשות. בכך הוא מסכן לא רק את עצמו, אלא את משתמשי הדרך האחרים, מבלי שיש לאל ידם להיות מודעים לסכנה הרובצת לפתחם ולהתגונן מפניה.

ברע"פ 2829/13 מור מוריאל נ' מ"י, נאמר על ידי כבוד הש' שהם:

"..מן הראוי לחזור על דברים שנאמרו על-ידי לא אחת, כי נהיגה בשכרות הינה אחת מן הסיבות המרכזיות לגרימתן של תאונות דרכים, דבר המסכן את שלום הציבור ופוגע בביטחונו. אשר על כן, מדיניות הענישה בעבירות אלה, מחייבת את בית-המשפט לנהוג ביד קשה בנהגים שיכורים - תהא רמת האלכוהול בדמם, אשר תהא"

ברע"פ 2148/11 רומן סמולנסקי נ' מדינת ישראל, קבע כב' השופט ג'ובראן כי:

"נדמה כי אין צורך להכביר מילים על חומרת העבירה שביצע המבקש ועל הצורך בנקיטת מדיניות ענישה מרתיעה בעבירה של נהיגה בשכרות. כידוע, נהיגה במצב של שכרות מסכנת את חייהם של הנהגים בכביש והיא מהווה גורם מרכזי למספרן הרב של תאונות הדרכים. לכן, יש לנקוט במדיניות ענישה מרתיעה ולהעניש בחומרה נהגים הנתפסים כאשר הם נוהגים בשכרות...נהג אשר מוכן לנהוג במצב של שכרות צריך לדעת, כי באם ייתפס, צפוי הוא להיענש בחומרה רבה".

ברע"פ 8135/07 אהוד גורן נ' מדינת ישראל, ציין כב' השופט רובינשטיין:

"לא יתכן חולק כי השכרות היא אחת מאמות כל חטאת בתחום התעבורה. הנהג שיכור מסכן לא רק את עצמו, אלא את כל סביבתו בכביש ואף הולכי רגל, ואין צורך להכביר מילים על כך. תופס הגה והוא שיכור - הוא כמכונת מוות נעה. המחוקק נתן לכך ביטוי ברור בצורות שונות. על כן, ראוי מאבקן של רשויות האכיפה להגשים את רצון המחוקק, ובתי המשפט מצווים לתת לכך יד".

לעבירה של נהיגה בשכרות, מצטרפת במקרה דנן עבירה של נהיגה ללא רישיון נהיגה. נהיגת רכב בידי מי שאינו מורשה, מהווה פגיעה בערך החברתי הקובע ציות לדרישה על פי חוק, וכי ההרשאה לנהיגה תינתן על ידי גורמים מקצועיים, אשר יבחנו את כישורי הנהיגה ומצבו הרפואי של המבקש לנהוג, וזאת לשם הבטחת הבטיחות בדרכים ושמירה על חייהם ושלומם של משתמשי הדרך.

ב-רע"פ 3149/11 בראנסי ראסם נ' מדינת ישראל, כינה ביהמ"ש העליון של נהיגה על ידי נהג בלתי מורשה כ"איום נע" על נוסעי הכביש וכמובן על הנהג ומשפחתו, והובהר כי יאה לה ענישה של ממש, גם לצרכי הרתעה.

לבד מהמסוכנות לשלום הציבור מפני נוהג בלתי מורשה שאין לדעת טיבה של נהיגתו, טמון בנהיגה זו גם פוטנציאל נזק כלכלי לא מבוטל בשל קשיים במימוש פיצוי כלכלי בגין נזקי גוף או רכוש שיארעו עקב נהיגתו זו, ראה: רע"פ 665/11 אבו עמאר נ' מ"י.

ב-רע"פ 2666/12 אמיר עטאלה נ' מדינת ישראל, נאמר עוד על נהיגה בלי רישיון הדברים הבאים:

'נהיגה בלי רישיון משמעה הסטטוטורי נהיגה ללא כישורי נהיגה, וממילא סיכון הזולת.. ומעבר

לכך, נאמר לא אחת, כי משמעות נהיגה כזאת בהיעדר ביטוח, היא גם הטלת פיצוי הנפגעים על הציבור..".

מדיניות הענישה הנוהגת

במקרה שבפני, מתגלמות יחדיו כל הסכנות הטמונות בנהיגה של מי שלא הוכשר ולא הורשה לנהיגה בישראל, בנסיבות של שכרות גבוהה והשפעה כבדה של אלכוהול.

סכנות אלו התממשו בקרות תאונת הדרכים, אשר למרבה המזל לא נגרמו בה פציעות חמורות או אבדות בנפש, נוכח הסיכון הממשי והמוחשי שהיווה הנאשם לציבור עוברי הדרך, באופן נהיגתו.

מי שגרם לתאונת דרכים בהיותו שיכור ראוי שיחמירו עמו, בשל מימוש הסכנה הטמונה בנהיגה בשכרות, גם אם תוצאות התאונה עצמה אינן חמורות.

ב- **ע"פ 6492/12 שריף דיראווי נ' מדינת ישראל**, פסק כבוד בית המשפט העליון כי :

"על מערכת אכיפת החוק להטיל את הסנקציה המתאימה, כדי לאפשר לציבור המשתמשים בדרך הגעה בטוחה למחוז חפצם. בעבירות תעבורה יש משמעות למבחן התוצאה, ויש גם משמעות למבחן התוצאה הפוטנציאלית, אפילו לא התממשה."

ב- **רע"פ 7002/13 דמיטרי פשקוב .נ. מדינת ישראל**, אישר בית המשפט העליון עונש של שנת מאסר שהוטל על נאשם, נעדר עבר פלילי, אשר נהג בשכרות בריכוז אלכוהול של 700 מ"ג בליטר אויר נשוף, איבד שליטה על רכבו והתנגש בעמוד תאורה. נסיבותיו האישיות היו קשות במיוחד, אולם שירות המבחן נמנע מהמלצה טיפולית, בהיעדר מוטיבציה מצדו של הנאשם להיגמל מתלותו באלכוהול וסמים. יובהר כי בכתב האישום שם לא נכללה עבירה של נהיגה בלתי מורשית.

כבוד השופט שהם ציין כי: **"אכן, עונש המאסר שהוטל על המבקש אינו קל, ואולם, הוא אינו**

סוטה באופן קיצוני ממדיניות הענישה המקובלת."

ב- **רע"פ 782/14 אלמלח זקי נ' מדינת ישראל**, אישר בית המשפט העליון עונש של 12 חודשי מאסר שהוטל על נאשם שנהג בשכרות, לא שמר מרחק מספיק ופגע ברכב שנסע לפניו. בתאונה נגרמו נזקי רכוש בלבד, והנאשם לא השאיר את פרטיו לנהג המעורב, אלא המשיך בנסיעה, ומאוחר יותר פגע בקיר ביטון.

העבירה האחרונה בתעבורה בוצעה על ידו בשנת 1992.

נפסק כי: **"העונש שהושת על המבקש אמנם חמור, אך לא סוטה באופן ניכר ממדיניות הענישה, זאת נוכח העבירות החמורות, אותן עבר ונסיבותיהן החמורות."**

ב- **רע"פ 7042/13 נעים סולטאן נ' מדינת ישראל**, בית המשפט העליון דחה בקשת רשות ערעור של נאשם אשר הורשע בשני כתבי אישום שייחסו לו נהיגה בשכרות, כאשר בכל אחד מפסקי הדין שניתנו בעניינו הוטל עליו עונש מאסר לתקופה משמעותית (12 חודשים ו-15 חודשים), וזאת אף לנוכח עברו המכביד בתחום התעבורה.

ב- **רע"פ 8013/13 אמיר מסעוד נ' מדינת ישראל**, אישר בית המשפט העליון עונש של שנת מאסר בפועל ו-4 שנות פסילת רישיון שהוטלו על נאשם שנהג בזמן פסילה וללא רישיון נהיגה מזה 14 שנים.

כב' השופט סולברג ציין כי " **..העונש שהוטל על המבקש אינו חמור, והריהו כורח הנסיבות, על מנת שהמבקש יפנים סוף סוף דבר ברור ופשוט: אין לנהוג ללא רישיון נהיגה..**" (ההדגשה במקור).

ב- **רע"פ 4477/11 אלי נחמן נ' מדינת ישראל**, הנאשם הועמד לדין בגין עבירות של נהיגה ללא רישיון בתוקף, בהיותו בלתי מורשה לנהיגה, ללא פוליסת ביטוח וללא רישיון רכב, והודה במסגרת הסדר טיעון, בו סוכם כי יוטל עליו, בין היתר, עונש של 6 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות. בית המשפט לתעבורה דחה את הסדר הטיעון והטיל על המבקש 6 חודשי מאסר בפועל.

בית המשפט המחוזי דחה את ערעורו של המבקש, וקבע כי במקרה דנן הסטייה של העונש המוסכם מן העונש הראוי, הצדיקה את דחיית ההסדר על אף ערכם המוסף הידוע של הסדרי טיעון.

בית המשפט העליון דחה את בקשת רשות הערעור על החלטת בית המשפט המחוזי.

ב-**רע"פ 4236/13 חיים בן חיון נ' מדינת ישראל**, דחה בית המשפט העליון בקשת רשות ערעור של נאשם שהורשע בנהיגה מבלי שהיה לו רישיון נהיגה תקף לסוג רכב בו נהג, וכן בנהיגה ללא ביטוח תקף. בימ"ש לתעבורה השית עליו: 7 חודשי מאסר בפועל, 10 חודשי מאסר על תנאי ועונשים נוספים. נוסף על כל זאת, הפעיל עונש מאסר על תנאי בן 7 חודשים, בחופף לעונש המאסר.

ב-**עפ"ת 25225-03-13 יבין גייטנס נ' מדינת ישראל**, נקבע לגבי נאשם אשר הורשע בעבירות של נהיגה ללא רישיון נהיגה, נהיגה בקלות ראש, גרימת תאונת דרכים ועזיבת מקום תאונה, כי "העונש ההולם עבירת נהיגה על ידי בלתי מורשה, כבר הפעם הראשונה, הוא מאסר בפועל, לא בעבודות שירות, אלא בפועל ממש. התקופה תיגזר מהנסיבות, האם יש עבירות נוספות, מה התוצאות ומה ההשלכות של אותן עבירות. באלה יש להשפיע על אורך תקופת המאסר".

מתחם הענישה ההולם בגין מעשה העבירה בנסיבותיו:

לאור האמור לעיל, ולאור הערכים החברתיים שנפגעו - סיכון חיי אדם, פגיעה בשלמות גופו של אדם ופגיעה בשלטון החוק, ולאור מדיניות הענישה הנוהגת בתחום כפי שנקבע על ידי בתי המשפט בפסקי הדין הנ"ל ואחרים, אני קובעת כי מתחם הענישה ההולם בעבירת נהיגה בקלות ראש שנעשתה בשכרות, על ידי נהג בלתי מורשה, שתוצאתה - תאונת

דרכים בה נפגע אדם, ראוי שיכלול מאסר בפועל לתקופה שבין חצי שנה לשנתיים, ופסילת רישיון נהיגה בפועל לתקופה שבין 30 חודשים ל- 5 שנים.

זה המקום לציין כי בגין מרבית העבירות בהן הורשע הנאשם קבע המחוקק עונשי פסילת מינימום, נוכח הסיכון הגלום בהן.

הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה:

על פי הוראת סעיף 62 לפקודת התעבורה, העובר אחת מהעבירות המנויות בו, דינו מאסר שנתיים או קנס. במקרה דנן עבר הנאשם הן על הוראת סעיף 62(2) (שעניינה נהיגה בשכרות) והן על הוראת סעיף 62(3) לפקודת התעבורה (שעניינה נהיגה בקלות ראש), ומכאן חומרתו.

הנאשם טען כי ברשותו רישיון נהיגה ממדינת מוצאו, חוף השנהב, אולם ב-14 שנות שהייתו בארץ, הנאשם לא קיבל ולא אחז רישיון נהיגה ישראלי. ומכאן כי טיב וכישורי נהיגתו לא נודעים.

משנה חומרה יש לייחס לעובדה כי נהיגתו המסוכנת של הנאשם בעת האירוע, ובכללה אי ציות לאור אדום ברמזור, נעשתה בעורק תחבורה מרכזי בתל אביב (דרך נמיר) ובשעת עומס תנועה (19:00), באופן המעצים את הסיכון הנשקף למשתמשי הדרך מנהיגתו, סיכון שאכן התממש.

עוד יש לזקוף לחומרה את רמת האלכוהול הגבוהה שנמצאה אצל הנאשם, למעלה מפי שנים מהרף הקבוע בחוק. מכאן כי אין מדובר בשכרות גבולית או קלה.

בחינת קיומם של שיקולים חריגים, המצדיקים חריגה ממתחם הענישה:

האפשרות לשקול חריגה לקולא ממתחם הענישה שנקבע, נעוצה בקיומם של שיקולי שיקום חריגים, המצביעים על פוטנציאל שיקומי יוצא דופן, שיש באי חריגה מהמתחם כדי להכשילו.

שיקולים אלו לא הוצגו בעניינו, ב"כ הנאשם טען להיעדר צורך בשיקום הנאשם, אשר לטענתו אינו בעל דפוסי התנהגות עבריינים.

מנגד, מסוכנותו של הנאשם לציבור, אותה יש ליטול בחשבון לצורך שקילת חריגה לחומרא ממתחם הענישה, עולה מנסיבות המקרה ואופיין של העבירות. עם זאת, נתתי דעתי לכך שלנאשם אין הרשעות נוספות ב- 14 שנות שהייתו בארץ, ובהתייחס לכך איני סבורה כי מסוכנותו של הנאשם מצריכה חריגה לחומרא ממתחם הענישה שנקבע.

קביעת העונש הראוי במתחם שנקבע:

במסגרת זו נתתי דעתי, לחומרא ולקולא, לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, לרבות נסיבותיו האישיות של הנאשם, בין השאר בהתאם לסעיפים 40(1), (2), (4), (6), (8), (11) לחוק העונשין;

לחומרא, ניתן לציין כי הנאשם, על אף שהייתו הממושכת בארץ, התעלם מחוקי המדינה ונהג ברכב כשהוא אינו מורשה לנהיגה בישראל. לעניין זה יוער כי טענתו לפיה "**בדקו אותי הרבה פעמים ושום דבר לא קרה, לא אמרו לי שאסור לי לנהוג**" (פרוט' עמ' 12 שורה 6) נטענה בעלמא והתקשתי לקבלה, יש בה אף כדי להעיד כי אין זו הפעם הראשונה בה נהג בהיותו בלתי מורשה.

ניתן לצפות מאדם השווה 14 שנה בארץ, המעיד על עצמו כי למד 8 שנים באוניברסיטה, וכי הוא יודע מהו חוק (פרוט' עמ' 11, שורות 25-26), לדעת כי אין לנהוג מבלי לאחוז ברשיון נהיגה התקף במדינה בה הוא נהג.

לקולא, ניתן לציין את הודאתו של הנאשם, באופן שניתן ליחס לו נטילת אחריות, תוך חיסכון בזמן שיפוטי.

לנאשם אין הרשעות קודמות, לא בתחום הפלילי ולא בתחום התעבורתי.

הבאתי בחשבון את נסיבותיו האישיות של הנאשם, שהינו אדם בן 46, אב ל-4 ילדים, מהם רכים בשנים, ואת מצבו מצבו הבריאותי וצרכיו המיוחדים של אחד מילדיו.

אשר על כן, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

1. מאסר בפועל מאחורי סורג ובריח לתקופה של 6 חודשים.
2. פסילה בפועל מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 36 חודשים, שימנו החל מיום שחרורו מהמאסר שהוטל על פי גזר דין זה.
3. פסילה על תנאי מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה, למשך 6 חודשים לתקופה של שלוש שנים.
4. מאסר על תנאי למשך שנה לתקופה של שלוש שנים, והתנאי הוא שלא ינהג בהיותו שיכור או כשהוא נתון תחת השפעת משקאות משכרים, או בהיותו בלתי מורשה לנהיגה בישראל.

הודעה לנוכחים הזכות לערער על גזר הדין תוך 45 יום.

ניתן היום, כ' אדר תשע"ד, 20 פברואר 2014, במעמד הנאשם בתרגום לאנגלית על ידי המתורגמנית שלומית אטיאס, בא כוח המאשימה עידן שניר, וב"כ הנאשם רן תגר.